

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové

soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **A.K. D. D.**
zastoupený advokátem Mgr. Faridem Alizeyem
sídlem Stodolní 834/7, 702 00 Ostrava

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 3. 2020, č. j. MV-18818-4/SO-2020, ve věci
povolení k dlouhodobému pobytu

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Česká republika **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas doručenou žalobou se žalobce domáhal zrušení výše nadepsaného rozhodnutí žalované, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí ministerstva vnitra (dále jen „správní orgán 1. stupně“) ze dne 19. 12. 2019, č. j. OAM-38196-8/DP-2019 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zastaveno řízení ve věci žalobcovy žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia.
 2. Žalobce v žalobě uvedl, že studuje na Slezské univerzitě v Opavě, Obchodně podnikatelské fakultě v Karviné jako samoplátce, a to v cizím jazyce. Na území České republiky pobýval na základě víza s platností od 1. 11. 2018 do 31. 10. 2019. Žalobce podal dne 21. 11. 2019 u správního orgánu 1. stupně žádost o prodloužení platnosti pobytu za účelem studia, žádost byla vyhodnocena jako opožděná. Žalobci však bránily objektivní skutečnosti v podání včasné žádosti: žalobce nebyl z objektivních důvodů, které potvrdila univerzita, schopen doložit doklad o pokračování studia na úřadech v Indii, v důsledku toho mu byl odepřen přístup k jeho bankovnímu účtu v Indii, a proto nebyl schopen včas zajistit všechny potřebné přílohy k žádosti o dlouhodobý pobyt. Žalobce neovládá český jazyk, nebyl informován o tom, že může podat neúplnou žádost, naopak byl ujišťován lidmi v jeho okolí, že není problém, když podá žádost opožděně, avšak musí ji podat se všemi náležitostmi. Závěr žalované, že neznalost zákona neomlouvá, je velmi represivní, po žalobci nelze požadovat, aby znal právní předpisy podrobněji. Žalobce již zaplatil poplatek za studium a je řádným studentem univerzity. Správní orgány nebraly vůbec v úvahu přiměřenost dopadu rozhodnutí ve smyslu § 174a zákona č. 326/1999 Sb., v platném znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Pokud žalovaná poukazovala na rozhodnutí Městského soudu v Praze, tato judikatura není v případě žalobce přílehlavá. Žalovaná se žalobcovým případem nezabývala svědomitě, svědčí o tom i citace z rozhodnutí: „§ 169r odst. 1 písm. d) zákona č. 500/2004 Sb.“, když správní řád žádné takové ustanovení neobsahuje.
 3. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby s tím, že žalobní námitky jsou shodné s odvolacími a byly již vypořádány v napadeném rozhodnutí.
 4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
 5. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobce podal žádost dne 21. 11. 2019, neuvedl v ní žádné důvody, proč ji podává opožděně. Dne 4. 12. 2019 došlo správnímu orgánu 1. stupně sdělení Slezské univerzity, z něhož vyplývá, že žalobce neobdržel v termínu do 15. 10. 2019 rozhodnutí o vyměření poplatku za studium v cizím jazyce, nebyl proto schopen tento doklad doložit na příslušných úřadech v Indické republice a následkem toho mu byl
- [Zadejte text.]

odepřen přístup k bankovnímu účtu, takže nebyl schopen včas zajistit všechny potřebné přílohy k žádosti o dlouhodobý pobyt. Správní orgán 1. stupně rozhodnutím ze dne 19. 12. 2019 zastavil řízení o žádosti, s tím, že byla podána opožděně a bez uvedení jakýchkoli důvodů opožděnosti. Nad rámec uvedl, že žalobce měl podat žádost včas, byť neúplnou, a byl by vyzván k doplnění předepsaných náležitostí. Skutečnost, že cizinec nedisponuje všemi potřebnými dokumenty, není důvodem na vůli nezávislým (§ 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců), který měl cizinci zabránit ve včasné podání žádosti. Žalobcovu odvolání bylo zamítnuto rozhodnutím ze dne 18. 3. 2020, kde žalovaná zopakovala důvody uvedené v rozhodnutí správního orgánu 1. stupně a dále uvedla, že § 174a zákona o pobytu cizinců nemohl být použit, když nešlo o rozhodnutí věcné, nýbrž procesní. Žalobce se měl informovat o svých právech a povinnostech v zemi, v níž studuje.

6. U jednání soud provedl důkaz rozhodnutím Slezské univerzity ze dne 22. 11. 2019 (z něhož zjistil, že žalobci byl stanoven poplatek za studium v cizím jazyce za akademický rok 2019/2020) a potvrzením Slezské univerzity ze dne 21. 9. 2020 (z něhož zjistil, že žalobci bylo vydáno potvrzení o studiu pro období od 1. 9. 2020 do 31. 8. 2021).
7. Podle § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo o prodloužení doby jeho platnosti je cizinec povinen podat nejpozději před uplynutím platnosti víza k pobytu nad 90 dnů nebo platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, nejdříve však 120 dnů před uplynutím jeho platnosti. Podle § 47 odst. 3 citovaného zákona, zabránil-li včasnému podání žádosti podle odstavce 1 nebo 2 nebo odstavce 6 písm. b) důvody na vůli cizince nezávislé, je cizinec oprávněn tuto žádost podat do 5 pracovních dnů po zániku těchto důvodů. V odůvodněných případech může cizinec žádost podat i dříve, než je uvedeno v odstavci 1. Důvody pro pozdější podání žádosti podle věty první a pro dřívější podání žádosti podle věty druhé je cizinec povinen ministerstvu sdělit nejpozději při podání žádosti a na jeho výzvu tyto důvody prokázat.
8. Z výše uvedených ustanovení je zcela zřejmé, že možnost podat žádost opožděně (po uplynutí řádného termínu) je možností výjimečnou, je striktně vázána lhůtou (do 5 pracovních dnů po odpadnutí překážky) a především důvody pro takové jednání, které musí být 1) nezávislé na vůli cizince a zároveň 2) sděleny nejpozději při podání žádosti.
9. Pokud jde o žalobcovu námitku, že nelze požadovat, aby znal české právní předpisy podrobněji, soud na rozdíl od žalobce má za to, že žalovaná odkázala na velmi přílehlavý judikát, s nímž se soud ztotožňuje a z něhož lze také k nyní přezkoumávané věci uvést: „...soud uvádí, že platí obecná právní zásada *ignorantia legis neminem excusat*, tzn. neznalost zákona neomlouvá. Cizinec musí sám dbát na to, aby znal právní předpisy České republiky a aby je také dodržoval. Nelze opomenout skutečnost, že se v daném případě jedná o neznalost základních podmínek pobytu cizince na území České republiky, kterou není možné tolerovat. Žalobkyně se nemůže dovolávat neznalosti právní úpravy, která se jí bezprostředně dotýká a která stanoví podmínky pro její oprávněný pobyt na území cizího státu. Z tohoto důvodu soud konstatuje, že žalobkyně o zákonné lhůtě pro podání žádosti, příp. i o možnosti doložit některou z náležitostí žádosti až v průběhu správního řízení, vědět měla a mohla.“
10. Žalobci uplynula řádná lhůta k podání žádosti dnem 31. 10. 2019, takže dne 21. 11. 2019 podal žádost jednoznačně opožděně, aniž by v ní uvedl jakýkoli důvod. Správní orgány tedy neměly prostor pro posuzování důvodnosti opožděného podání žádosti.

[Zadejte text.]

11. Pokud se správní orgány vyjadřovaly ke sdělení univerzity, zopakované poté žalobcem v odvolání, krajský soud souhlasí s jejich závěrem, že takový důvod pro opožděné podání žádosti by neobstál. Jak vyplývá z judikatury (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013 č.j. 6 As 62/2013-32), „důvody na vůli cizince nezávislé“ podle § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců musí být zároveň důvody, které objektivně zabránily cizinci v podání žádosti. Za takové důvody judikatura považuje např. cizincovu nemoc, při níž je upoután na lůžko, či jeho faktickou nepřítomnost v republice na základě pokynu zaměstnavatele apod. V nyní přezkoumávaném případě žalobci podle názoru soudu objektivně nic nebránilo v tom, aby podal žádost v řádné lhůtě, byť bez příloh, k jejichž doložení by byl správním orgánem vyzván. Rozhodnutí o stanovení poplatku za studium vydává univerzita, v tomto směru žalobce stěží mohl ovlivnit datum jeho vydání, nicméně podat žádost o povolení k dlouhodobému pobytu bylo fakticky v silách žalobce (přinejmenším žalobce netvrdil opak). Překážka, na jejíž odpadnutí žalobce vázal podání žádosti, se netýkala žádosti samotné, nýbrž jejich příloh.
12. Pokud jde o použití § 174a zákona o pobytu cizinců, soud především souhlasí s dosavadní judikaturou, jak ji citovala žalovaná v napadeném rozhodnutí, a dále podotýká, že toto ustanovení zákona o pobytu cizinců bylo s účinností od 15. 8. 2017 doplněno odstavcem 3, z něhož vyplývá, že přiměřenost dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán posuzuje pouze v případech, kdy to tento zákon výslovně stanoví – což však není případ rozhodování podle § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, podle něhož bylo rozhodováno v daném případě.
13. Pokud jde o citaci z rozhodnutí žalované („§ 169r odst. 1 písm. d) zákona č. 500/2004 Sb.“), soud podotýká, že tato formulace není ve výroku rozhodnutí, ale v odůvodnění, přičemž z obsahu rozhodnutí v jeho kontextu jednoznačně vyplývá, že jde o písařskou chybu. Soud má za to, že se správní orgány zabývaly žalobcovou věcí dostatečně, konkrétně odůvodnily svůj postup, a to v souladu s právními předpisy.
14. K námitce, že žalobce je v současné době studentem Slezské univerzity, krajský soud opakuje, že v souladu s § 75 s.ř.s. vycházel při přezkoumávání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované.
15. Krajský soud tedy žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
16. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšné žalované nevznikly v řízení žádné náklady přesahující její běžnou úřední činnost.
17. V řízení byl pro žalobce ustanoven tlumočník z jazyka anglického, náklady vynaložené na tlumočné platí v souladu s § 36 odst. 2, § 59 odst. 2 s.ř.s. stát. Výrok III. tohoto rozsudku je odůvodněn tím, že náklady tlumočného představují náklady vynaložené za účelem zajištění práva účastníka na spravedlivý proces (§ 36 odst. 1 s.ř.s.), nikoli náklady dokazování.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

[Zadejte text.]

Ostrava 30. září 2020

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu